

ἐξόχως ἐνδιαφέρον—τὸν θάνατον τῆς Μαίρης Βέρπερ. Τὸ ἐπὶ τοῦ Παρθενῶνος δρᾶμα ἐνέπνευσε τὸν καλὸν ζωγράφον καὶ διὰ τοῦ χρωστήρος του ἐδικαίωσεν, ἀπηθανάτισε τὴν ταχέαν, τὴν ὑψηλὴν ἐκείνην στιγμὴν, καθ' ἣν ἡ ἐρωτόληπτος τευτονὶς ἀρθεῖσα καταπίπτει ἀπὸ τοῦ αἰτώματος ἐν ᾧ, ὡς οἰωνὸς προσημαίνων τὴν τύχην τῆς, κατέπεσε πρῶτον ἐπὶ τῶν πλακῶν τὸ . . . ἁλεξήλιόν τῆς. Τὸ ἔργον ἔχει τοῦτο τὸ ἰδιάζον· ὅτι ἐν ᾧ εἶνε τραγικόν, κινεῖ τοῦ θεατοῦ τὴν ἱλαρότητα· τὸ δὲ μυστήριον ἀρεῖται κυρίως εἰς τὸ ὅτι ἡ κόρη ἐξισούται σχεδὸν κατὰ τὸ ἀνίστημα πρὸς μίαν στήλην τοῦ Παρθενῶνος. Μετὰ τοῦτο μὴ ζητεῖτε ἄλλας λεπτομερείας καὶ τρέξατε νὰ ἰδῇτε καὶ νὰ ἀπολαύσετε τὸν πίνακα.

Τὸ γεγονός εἶνε ἄξιον ἰδιαίτερας σημειώσεως. «Ὅλα τὰ καλλιτεχνικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα παρήγαγον φαντασίαι θερμανθεῖσαι κατ' αὐτὰς ἐκ τοῦ δράματος τῆς Ἀκροπόλεως, ἔχουσι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον τὴν αὐτὴν ἀξίαν: ποιήματα, ἐπιγράμματα, διηγήματα, ἄρθρα ἐνθουσιώδη, μυθιστορήματα, εἰκόνες, ἐπιτύμδια, ἐπικήδειοι.

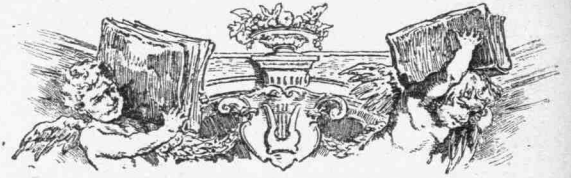
Τὸν γνωρίζετε τὸν Χονδρόπαναγιώτην; Τὸν εἶδατε ποτέ, ὅταν περιεφέρετο κατὰ τὴν συνοικίαν τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου ἄστεγος, λιμώτων, παχύς καὶ πειραζόμενος σκληρῶς ὑπὸ τῶν ἀγριοπαίδων; Δὲν εἶνε ἀκόμη δεκαετῆς καὶ ζυγίζει ὑπὲρ τὰς ἐξήκοντα ὀκάδας. Εἶνε τὸσον παχύς, ὥστε μόλις δύναται νὰ κινή τὰς χεῖρας καὶ νὰ περπατῇ μετὰ κόπου πολλοῦ, κάθιδρως χειμῶνός τε καὶ θέρους. Ἐπὶ τέλους τὸν ἠλέησαν, ἀφ' οὗ ἐπὶ πολὺ ἐδασανίσθη περιφέρων τὴν ὑπερσαρκίαν του ἀνὰ τὰς ὁδοὺς, καὶ τον παρέλαβον εἰς τὸ Νοσοκομεῖον. Ἐκεῖ ὑπεβλήθη εἰς δίαιταν καὶ θεραπείαν φιλόανθρωπον. Ἀλλ' ἄρ' ἔτι θά ἡμπορέσουν νὰ του μετριάσουν τὸσον τὸ πάχος του, ὥστε νὰ εἶνε δυνατόν νὰ ἀναλάβῃ ἐργασίαν καὶ νὰ ζήσῃ τὸ δυστυχὲς πλᾶσμα, ἢ μήπως θά το βαρυνθοῦν ὕστερ' ἀπ' ὀλίγον καιρὸν ἀνάτονον καὶ θά το ρίψουν πάλιν εἰς τοὺς δρόμους, ὅγκον σαρκὸς ἀδρανούς, παίγνιον πάλιν τῶν ἀγριοπαίδων;

Λέοντες, τίγρεις, πάνθηρες, λύκοι, ὕαιναί, εἰς ἐλέφας, τὸ θηριοτροφεῖον τοῦ Ἐδουάρδου Μοντενέγγρου, ἀποτελεῖ τὴν τὴν ἐντρυφήμα τῶν φιλοκαίνων ἀστῶν. Πληθὺς συρρέει καθ' ἡμέραν, περιεργαζόμενον καὶ ἀποθαυμάζον ἐντὸς τῶν ἰσχυρῶν κλωδῶν τὰ ἄγρια θηρία καὶ τὸν ἀτρόμητον δαμαστήν των. Ἀλλὰ περισσώτερον ὅλον θαυμαστὸς εἶνε ὁ Τζώρτζ, ὁ μοσιὸς Τζώρτζ, ὁ γνωστὸς βραχοφόρος παλαιστής, ὁ κραταιός, ὁ ὁποῖος δὲν ἐννοεῖ νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῷ κόσμῳ, ἔστω καὶ μεταξὺ τῶν ἀλόγων, ζῶν ἰσχυρότερόν του. Καὶ προκαλεῖ τὴν εἰς πάλιν λέοντας καὶ τίγρεις καὶ ἀκούεται ἐκεῖ συγχάνεις ἀναφωνῶν μετὰ τὴν περίεργον προφοράν του, ἐν ὀργῇ ὑπεροφίας, κινούσῃ τὸν θαυμασμὸν ἀλλὰ καὶ τὸν γέλωτα:

«Ἀφῆσέ με . . . ἄφῆσέ με . . . νὰ το σκίσω ἐγὼ σὰ σαρντέλλα τὸν λιοντάρι . . . »

Αὕτῃ εἶναι ἡ φιλοδοξία τοῦ ἀνθρώπου. Δὲν παραδέχεται ὅτι ὑπάρχει τι ἱκανὸν νὰ τον καταβάλῃ. Καὶ ἂν ὑπάρχῃ, τὴν ζωὴν του δὲν τὴν θέλει. Καὶ δι' αὐτὸ φωνάζει ὁλοὴν νὰ τον ἀφήσουν μόνον μετὰ τὰ θηρία καὶ . . . ὁποῖο φάει τᾶλλον . . . Λόγια πολλὰ ἐκεῖνος ντὲν ξέρει. Τὸ κακὸν εἶνε ὅτι κανεὶς δὲν τον ἀκούει, τὸν δυστυχῇ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά.

Ἐκτακτος ὑπῆρξεν ἡ ἐπιτυχία τοῦ νέου μυθιστορήματος τοῦ Αἰμιλίου Ζολᾶ «Ὁ ἰατρός Πασχάλ». Ἐκδόσεις 100,000 ἀντιτύπων διατεθέντων ὑπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτὸ ἐφημερίδος, ἐξηγντλήθη ἐντὸς τεσσάρων ἡμερῶν.

Τὸ «Φιγαρώ» δημοσιεύει ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ δίστηλον ἀνάλυσιν τοῦ ἐν τῇ Ἑστίᾳ δημοσιευθέντος τοῦ πρώτου διηγήματος τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου κ. Κωστή Παλαμᾶ Θάνατος Παλλικαριοῦ, ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Ψυχάρη. Ὁ κριτικὸς, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ κομειδουλίου, τοῦ ἐξηγμένου ἐκ τοῦ μυθιστορήματος τοῦ «Ἀμποῦ «Ὁ Βασιλεὺς τῶν βουνῶν», ἀντιπαραβάλλει πρὸς τὸν τύπον τοῦ γαλλικοῦ συγγραφέως τὸ παλλικαίον τοῦ ἑλληνικοῦ διηγηματογράφου, ἐπιφέρον ὅτι ἀποτελεῖ ἀκούσιόν τινα ἀλλὰ πιστοτάτην ἐξεικόνισιν τῆς ψυχῆς τοῦ νεωτέρου Ἑλλήνου, ὡς τοιοῦτο δὲ θεωρεῖ αὐτὸ κατὰ πολὺ ἀνώτερον τοῦ Βασιλέως τῶν βουνῶν. Παρεκβατικῶς ὁμιλεῖ καὶ περὶ τῆς δημοτικῆς ἐλληνικῆς γλώσσης, θεωρῶν αὐτὴν προσφωτεστέραν ὑπὸ τινος ἐπόψεως διὰ τὸν καλλιτέχνην καὶ αὐτῆς τῆς γαλλικῆς.

Ἐπιστημονικά.

Πρό τινος, ἐν τῷ Βοτανικῷ Κήπῳ τῶν Παρισίων ἐνεκαινίσθη ἡ Ἐκθεσις τῶν Συλλογῶν τὰς ὁποίας ἐκ διαφόρων αὐτοῦ ταξιδιῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἀποστολῶν, ἀπεκόμισεν ὁ κ. Chaper. Τὰς συλλογὰς ταύτας ἀπαρτίζουν περιεργότατα ἀντικείμενα, ζῶα παντὸς εἶδους, ἕρπετά, μαλάκια, ἰχθῦς, ἔντομα, ἄνθη, ὅπλα, ἀγαλμάτια, κοσμήματα, μέταλλα καὶ φωτογραφήματα διάφορα. Ἡ μεγίστης ἐπιστημονικῆς σημασίας αὕτη ἔκθεσις, θέλει μείναι ἀνοικτὴ μέχρι τῆς 30 Ἀπριλίου.

Ἐντὸς ὁλίγων ἡμερῶν τίθεται εἰς κυκλοφορίαν τὸ νέον ἀρχαιολογικὸν σύγγραμμα τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Π. Καββαδία «Ἀνασκαφαί τῆς Ἐπιδάουρου». Εἶνε γαλλιστὶ γεγραμμένον, καὶ κοσμεῖται ὑπὸ πολλῶν φωτοτυπικῶν εἰκόνων καὶ πινάκων. Μετὰ τοῦτο τὰ Ἀνακόσμου τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως θά ἐκδοθῶσι κατὰ φυλλάδια.

Ἐν Κερκύρᾳ περὶ τὴν 6ην ὥραν π. μ. τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἀνεφάνη εἰς τὸν οὐρανόν, ἐντελὲς ἀνέφελον, μετέωρον, ὅπερ διηυθύνθη πρὸς δυσμὰς, ἐπιγύσαν ἐπὶ τινὰ δευτερόλεπτα λαμπρὸν φῶς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξαφανισθέν. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων λεπτῶν ἠκούσθη φανερός κρότος, ὁμοιάζων πρὸς πολλοὺς κανονοβολισμούς ταυτόχρονως ριπτομένους. Ὁ κρότος οὗτος ἐγένετο λίαν ἐπαισθητὸς εἰς τὰ δυτικὰ μέρη τῆς νήσου, ἐνθα ἐσθέσθη τὸ μετέωρον, ἐπροξένησε δὲ μέγαν τρόμον εἰς τοὺς κατοίκους τῶν πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο καίμενων χωρίων.

Θεατρικά.

Ἐν Παρισίοις ἡ Σάρρα Βερνὰρ παρῆστη ἐν συρροῇ ἀπείρου κόσμου τὴν Φαίδραν. Οἱ Παρισίοι εἶχον νυκτοῦσαν πολὺν καιρὸν τὴν ἔσχατον καλλιτέχνισσαν. Ἐν Ἀθήναις, ὅπου περιμένεται τὸν Ἀπρίλιον, θέλει διδάξῃ Φροῦ Φροῦ, Φαίδραν καὶ Θεοδώραν.

Τῇ 23 παρελθόντος Νοεμβρίου, ὁ ἀστρονόμος Denza παρατήρησεν ἐν τῷ ἀστεροσκοπεῖῳ τῆς Ρώμης διερχόμενον μετὰ τετραήμερον βραδύτητα τὸ σμήνος τῶν διαττότων ἀστέρων, τῶν παρακολοιούτων τὸν κομήτην τοῦ Biela.